

Forslag

til

Lov om ændring af lov om offentlig forsorg.

(Adgang til hjælp under arbejdsløshed og hjælp til forsørgelse af børn i hjemmet).

Fremsat den 17. februar 1967 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov om offentlig forsorg, jfr. lovbekendtgørelse nr. 232 af 26. maj 1965, foretages følgende ændringer:

1. I § 49, stk. 1, udgår ordet „arbejdsløshedsunderstøttelse“.

2. I § 58, stk. 2, 1. punktum, indsættes efter „sygdom“: „eller arbejdsløshed“.

3. § 73 affattes således:

„§ 73. Til personer, der i hjemmet forsørger et barn, som har en fysisk eller psykisk lidelse, der medfører særlige udgifter ved forsørgelsen, kan der ydes et

tilskud til hel eller delvis dækning af disse udgifter, såfremt hjælp ikke kan ydes som led i særforsorgens hjælpeforanstaltninger. Tilskud er betinget af, at lægelige anvisninger med hensyn til barnets pasning m. v. følges.“

4. § 93 ophæves.

5. I § 108, stk. 1, nr. 2), ændres „og 56, stk. 1,“ til: „56, stk. 1, og 73“.

6. I § 112, stk. 1, nr. 1), ændres „og 56, stk. 1,“ til: „56, stk. 1, og 73“.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1967.

Bemærkninger til lovforslaget.

ad 1-2.

Ved et forslag til lov om ændring af arbejdsløshedsloven er der foreslået forskellige ændringer i reglerne om arbejdsløshedsunderstøttelse. Ved disse regler sikres der de arbejdsløshedsunderstøttede ensartede ydelser. Under hensyn til, at enkelte understøttede kan have særlige store forsørgerbyrder eller særlige store udgifter til f. eks. husleje, er det ønskeligt som supplement til bestemmelserne i arbejdsløshedsloven at sikre en adgang til en tillægshjælp efter lov om offentlig forsorg. Efter denne lov kan der ydes en begrænset tillægshjælp til arbejdsløshedsunderstøttelse. Ydelse af sådan hjælp kræver imidlertid enstemmig vedtagelse i det sociale udvalg

eller, hvis sådan enstemmighed ikke foreligger, vedtagelse i kommunalbestyrelsen med $\frac{2}{3}$ flertal.

Det er ønskeligt at gøre adgangen til at opnå sådan tillægshjælp lettere, og det foreslås derfor ved ændringen af lovens § 49 at fjerne de særlige regler, der har været med hensyn til bevillingen af hjælpen. Samtidig foreslås det, at den adgang, lovens § 58 indeholder til at yde hjælp efter en lempeligere trangsbetømmelse i tilfælde af sygdom, udvides til også at omfatte trangstilfælde, hvor trangten skyldes arbejdsløshed.

Udgifterne ved gennemførelsen af lovforslaget må med de nuværende beskæftigelsesforhold antages ikke at blive betydelige.

Socialmin. f. 2. k. j. nr. 4-67.

138 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

ad 3.

Spørgsmålet om hjælp til familier med børn, som har en fysisk eller psykisk lidelse, men som ikke kan hjælpes gennem reglerne om særforsorg, har været rejst i forbindelse med drøftelser af samfundets hjælpeforanstaltninger for familier med særlige vanskeligheder. Det har også været rejst i folketinget, idet det blev behandlet af det af folketinget i folketingsåret 1965-66 nedsatte udvalg om ændringer i revalideringsloven.

Det må anses for ønskeligt, at der nu tilvejebringes hjemmel for at hjælpe familier med sådanne børn, når forsørgelsen af børnene medfører særlige udgifter for familien, og at en dertil sigtende bestemmelse optages i forsorgsloven. Lovens § 73 indeholder en bestemmelse om, at der til et blindt barn, som opholder sig i hjemmet, kan ydes hjælp indtil et beløb, svarende til faderens normalbidrag, fra 1. april 1967 1.836 kr. om året. Det foreslås, at bestemmelsen ændres, således at den omfatter *alle børn med en fysisk eller psykisk lidelse*, hvis forsørgelse medfører særlige udgifter *udover* normale udgifter ved et barns forsørgelse, og det foreslås, at bestemmelsen gøres smidigere end den nuværende med hensyn til omfanget af hjælpen.

Hjælpen skal kunne ydes efter et skøn i det enkelte tilfælde, og det skal være en forudsætning for hjælpens ydelse, at den ikke kan gives som led

i særforsorgens hjælpeforanstaltninger. Det skal ligeledes være en forudsætning, at givne lægelige anvisninger med hensyn til barnets pasning m. v. følges.

Det er ikke muligt at beregne, i hvilket omfang bestemmelsen vil blive anvendt, men det må antages, at udgiften vil kunne blive ca. $\frac{1}{2}$ -1 mill. kr. årlig.

ad 4.

Samtidig med gennemførelsen af forslag til lov om børnetilskud og andre familieydelse udgår forsorgslovens afsnit IV, herunder bestemmelsen i loven om, at det, forinden et børnebidrag kan udbetales, ved en leveattest må dokumenteres, at barnet var i live på bidragets forfaldsdag. Denne bestemmelse, der medfører uforholdsmæssig stor ulempe for de bidragsberettigede, foreslås herved ophævet allerede fra 1. april 1967, idet der ved lovens bestemmelser om tilbagebetaling af bidrag må anses for at være tilstrækkelig garanti for, at bestemmelserne ikke misbruges.

ad 5-6.

Det foreslås, at udgiften til hjælpen efter § 73 — ligesom udgifter til langvarigt syge, jfr. lovens § 53 — afholdes af statskassen med $\frac{3}{10}$ og af opholds kommunen med $\frac{2}{10}$.

Bilag.

I dette bilag opføres i venstre spalte de i lovforslaget nævnte bestemmelser i den nu-gældende affattelse, medens de foreslåede ændringer er angivet i højre spalte.

Gældende formulering.

§ 49. Hjælp til underhold i henhold til dette kapitel kan ikke ydes til personer, der oppebærer eller opfylder betingelserne for at oppebære invalide-, folke- eller enkepension, arbejdsløshedsunderstøttelse eller offentlig hjælp, der svarer til fuld forsørgelse.

Stk. 2. Såfremt det sociale udvalg i ganske særlige tilfælde finder, at en tilstedeværende trang ikke kan afhjælpes ved den i stk. 1 nævnte hjælp, herunder ved ydelse af de lovhjemlede personlige tillæg, kan udvalget efter enstemmig vedtagelse bestemme, at der skal ydes en begrænset tillægshjælp. Er der ikke enighed i udvalget, kan sådan tillægshjælp kun ydes efter bestemmelse af kommunalbestyrelsen med $\frac{2}{3}$ flertal.

§ 58. Ved afgørelsen af, om der foreligger trang, skal det sociale udvalg i de i §§ 53 — 56 omhandlede tilfælde være berettiget til at bortse fra besiddelsen af en mindre formue, når dennes bevarelse må anses for rimeligt begrundet af hensyn til vedkommendes fremtidige erhvervsmuligheder eller af hensyn til planlagt bosætning eller lignende.

Stk. 2. En tilsvarende lempelig trangsbedømmelse vil kunne anlægges også i andre ganske særlige tilfælde, navnlig i trangsituationer af begrænset varighed, hvor trangen skyldes sygdom. Såfremt der i disse tilfælde ydes hjælp til underhold, kan hjælpen ydes med et beløb svarende til, hvad der kunne være ydet pågældende, som invalidepension, jfr. § 3, stk. 3, i lov om invalidepension m. v., eller som folkepension. Ydes der hjælp i medfør af nærværende bestemmelse, tages den ydede hjælp ikke i betragtning ved udfindelsen af det i § 46, stk. 2, omhandlede rådighedsbeløb.

Forslaget.

1. I § 49, stk. 1, udgår ordet „arbejdsløshedsunderstøttelse“.

2. I § 58, stk. 2, 1. punktum, indsættes efter „sygdom“: „eller arbejdsløshed“.

Gældende formulering.

§ 73. Når og så længe forsørgeren for et blindt barn forsørger dette i sit hjem eller i øvrigt må sørge for dets underhold og opdragelse, er han i trangstilfælde berettiget til fra det sociale udvalg at oppebære en årlig understøttelse, der svarer til det en fader til enhver tid påhvilende normalbidrag.

§ 93. Forinden et bidrag kan udbetales, må det ved en af en troværdig person underskrevet leveattest dokumenteres, at barnet var i live på bidragets forfaldsdag.

§ 108. Stk. 1. Af den hjælp, som kan være genstand for refusion, yder statskassen ud over refusionen i henhold til §§ 70 og 71:

1) $\frac{3}{10}$ af de udgifter, som i henhold til § 111, nr. 1-3, er genstand for mellemkommunal refusion (heri indbefattet kommunernes egen andel af disse udgifter),

2) $\frac{8}{10}$ af udgifterne i henhold til §§ 53, 54, 55 og 56, stk. 1,

3) fuld refusion af:

- a. udgifter til personer, der forsørges her i landet efter § 21, stk. 2, samt udgifter i medfør af § 23,
- b. udgifter til børnebidrag m. v. i henhold til afsnit IV,
- c. udgifter efter § 57,
- d. udgifter i henhold til § 7, stk. 3, i det omfang, de ikke dækkes af den i medfør af § 11 fastsatte takst for opholdet.

§ 112. Stk. 1. Af de udgifter, som efter foranstående bestemmelser kan være genstand for refusion, bærer opholdskommunen følgende andele:

1) $\frac{2}{10}$ af udgifterne i henhold til §§ 53, 54, 55 og 56, stk. 1,

Forslaget.

3. § 73 affattes således:

„**§ 73.** Til personer, der i hjemmet forsørger et barn, som har en fysisk eller psykisk lidelse, der medfører særlige udgifter ved forsørgelsen, kan der ydes et tilskud til hel eller delvis dækning af disse udgifter, såfremt hjælp ikke kan ydes som led i særfororgens hjælpeforanstaltninger. Tilskud er betinget af, at lægelige anvisninger med hensyn til barnets pasning m. v. følges.“

4. § 93 ophæves.

5. I § 108, stk. 1, nr. 2), ændres „og 56, stk. 1,“ til: „56, stk. 1, og 73“.

6. I § 112, stk. 1, nr. 1), ændres „og 56, stk. 1,“ til: „56, stk. 1, og 73“.